

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2014 r.

<i>Sąd Okręgowy</i>	<i>w Ostrołęce</i>	<i>Wydział III</i>
<i>Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych</i>		

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak

Protokolant: sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 maja 2014 r. w O.

sprawy z odwołania B. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O.

z dnia 9 stycznia 2014 r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje B. Z. prawo do emerytury począwszy od dnia 13.07.2013r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 09.01.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił B. Z. prawa do emerytury.

B. Z. wniósł odwołanie od tej decyzji. Podniósł, że przez 15 lat pracował w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że B. Z. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 22.07.2013r. B. Z. złożył w Oddziale ZUS wniosek o wcześniejszą emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Po rozpoznaniu tego wniosku ZUS uznał, że B. Z. osiągnął wymagany wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. legitymuje się on łącznym stażem pracy wynoszącym 25 lat, 11 miesięcy i 28 dni. Natomiast ZUS nie zaliczył odwołującemu się żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach.

B. Z. urodził się dnia (...) zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest **art.184** ustawy o **emeryturach i rentach z Funduszu (...)** (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. **w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze** (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a w szczególności, czy pracował w szczególnych warunkach od dnia 16.05.1979r. do dnia 31.12.1998r. w Przedsiębiorstwie Produkcji i (...) w N..

Na okoliczność pracy w szczególnych warunkach w **Przedsiębiorstwie Produkcji i (...) w N.** B. Z. złożył do ZUS świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 31.12.2001r., z którego wynika, iż w okresie od dnia 16.05.1979r. do dnia 31.12.1998r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym na stanowisku spawacza wymienionym w wykazie A, dziale XIV, poz.12 w/w rozporządzenia (k.20 a.e.).

ZUS nie zaliczył tego okresu B. Z. do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach z uwagi na to, że nie powołano się w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach na zarządzenie resortowe.

Z zeznań świadków S. B. (k.21), B. G. (1) (k.21) oraz odwołującego B. Z. (k.21-22) wynika, że B. Z. w spornym okresie pracował jako spawacz. Świadkowie pamiętali, że odwołujący wykonywał prace spawalnicze w (...) w N.. Został tam przyjęty na spawacza i na tym stanowisku pracował przez cały czas. Odwołujący posiadał wszystkie uprawnienia do spawania, w tym specjalistyczne i tak spawał. Gdy wyjeżdżał na kontrakty zagraniczne, to również tylko spawał. Z ich zeznań wynika, że na wyjazdy na kontrakty wyjeżdżali tylko spawacze, którzy mieli specjalistyczne uprawnienia spawalnicze. Odwołujący robił uprawnienia spawalnicze w Stoczni (...), przy której skończył szkołę zawodową. Zatem od razu po szkole był wysokiej klasy specjalistą.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i odwołującego. Świadkowie są osobami, które pracowały z odwołującym w tym samym okresie. Świadek S. B. pracował jako spawacz i miał stanowisko pracy obok odwołującego. Świadek B. G. (2) pracował jako spawacz i wraz z ubezpieczonym był na jednym z kontraktów w M., gdzie spawali różnorodne konstrukcje. Nadto ich zeznania znajdują potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych.

Z umowy o pracę z dnia 16.05.1979r. znajdującej się w aktach osobowych odwołującego wynika, że B. Z. został z tym dniem zatrudniony w pełnym wymiarze godzin pracy na stanowisku spawacza. Z umów dotyczących wyjazdów kontraktowych wynika, że w 1980r., 1988r. i 1990r. zawierano z nim kolejne umowy, na podstawie których wyjeżdżał do pracy w RFN na stanowisko spawacza. Nadto z dokumentów wynika, że gdy wracał w kontraktów, to pracował

w (...) jako spawacz. We wszystkich dokumentach znajdujących się w aktach osobowych odwołujący określany jest jako spawacz.

W oparciu o powyższe dowody, Sąd uznał, że B. Z. w okresie od dnia 16.05.1979r. do dnia 31.12.1998r. pracował jako spawacz elektryczny i gazowy. Wobec powyższego odwołujący w tym postępowaniu wykazał okres pracy w szczególnych warunkach wynoszący 19 lat, 7 miesięcy 16 dni. W tym okresie B. Z. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz. Jest to stanowisko wyszczególnione w **wykazie A, dziale XIV, poz. 12** powoływanego na wstępie rozporządzenia. Natomiast w Zarządzeniu nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach - prace te wymienione są w dziale **XIV poz. 12, pkt 1.**

Z tych względów Sąd uznał, że B. Z. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w oparciu o art.184 powoływanej na wstępie ustawy i przyznał mu prawo do emerytury począwszy od dnia 13.07.2013r. stosownie do treści art.129 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję na mocy **art.477¹⁴§2 k.p.c.**

Stosownie do treści art.118 ust.1 a w/w ustawy – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności, z uwagi na wadliwość zapisów w świadectwie pracy z dnia 31.12.2001r. przedłożonym przez ubezpieczonego. Ocena, czy odwołującemu należy zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach sporny okres wymagała przeprowadzenia szerszego postępowania dowodowego, co możliwe było dopiero przed Sądem po zapoznaniu się z zawartością akt osobowych odwołującego się.

Wobec powyższego w tym zakresie Sąd orzekł na mocy **art.118 ust.1 a** w/w ustawy.